

Religionshistorikeren Jørgen Podemann Sørensen om hellenismen

Sociologer betegner ofte vestlige samfund i dag som senmoderne samfund. Et væsentligt aspekt af senmoderniteten er, at lande og folk i stigende grad knyttes sammen og påvirker hinanden på tværs af grænser. Dette kaldes for globalisering. Globalisering er dog ikke et nyt fænomen. Nogle forskere mener, at den hellenistiske periode var kendetegnet ved nogle af de samme dynamikker, som præger verden i dag. Religionshistorikeren Jørgen Podemann Sørensen (f. 1946) beskriver hellenismen på denne måde:

Hellenismen er betegnelsen for den verdenskultur, som opstår i kølvandet på Alexander den Stores erobringer; nogle sætter en slags punktum for den i året 30 f.v.t., for da bliver Ægypten som det sidste hellenistiske land en del af det romerske rige. Men den hellenistiske verdenskultur ophører ikke dermed. Tværtimod har den allerede længe været integreret i romersk kultur, og skønt Romerriget griber dybt ind i politiske og sociale forhold i de undertvungne lande, er der stadig god mening i at tale om hellenistisk kultur. (...)

Når hellenismen ligner vor egen tid så meget, skyldes det måske ikke blot, at vi stadig står i en hellenistisk tradition. Ligesom nutiden var den en urolig tid, hvor riger og imperier opløstes, og nye vandt terræn, hvor kulturer og religioner tørnede sammen, og hvor teknologiske og sociale ændringer foregik i en hidtil uset hast. – Alexander den Stores erobringer havde sat fart i kulturmødeprocesser, som allerede var i gang, og udbredelsen af græsk sprog og kultur gik hånd i hånd med en internationalisering på alle områder: økonomi, politik, militærvæsen, filosofi, videnskab og religion.”

Fra: Jørgen Podemann Sørensen: ”Hellenismen” i: Tim Jensen, Mikael Rothstein og Jørgen Podemann Sørensen: ”Gyldendals religionshistorie”. Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag A/S, 1994, s. 180.